

ΕΤΟΣ 54ον

28 Μαΐου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (2765)

Η ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

«τίς ἤμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ;»

Τῆ θεραπεία ενός ἐκ γενετῆς τυφλοῦ περιγράφει σήμερα ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Ἡ διήγηση ἐντάσσεται πλήρως στὴν ἀναστάσιμη ἀτμόσφαιρα τῆς περιόδου πού διανύουμε.

Ἡ ἀπόδοση τοῦ φωτός στὸν τυφλό εἶναι σημάδι μιᾶς νέας καταστάσεως πραγμάτων πού εἰσβάλλει μέσα στὸν κόσμον τοῦ σκότους καί τῆς τυφλότητας. Ὁ Χριστός ἀνοίγει τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νά μπορέσουν νά διαπιστώσουν τὴ νέα ζωὴ πού αὐτὸς μέ τὴν Ἀνάστασή του προσφέρει σάν δῶρον στὸν κόσμον.

Λειτουργικότητα τῆς οἰκογένειας

Μέσα στὴν εὐαγγελικὴ διήγηση μιὰ ἐρώτηση τοῦ Χριστοῦ προκαλεῖ ἐντύπωση: «τίς ἤμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ»; Δέν θά ἀσχοληθοῦμε σήμερα μέ τὸν ἐάν ἀληθεύει ἡ λαϊκὴ ρῆση «ἀμαρτίες γονέων παιδεύουσι τέκνα». Ἡ ἐρώτηση ὁμως τοῦ Χριστοῦ θέτει ἐνώπιόν μας τὸ μεγάλο θέμα τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν.

Ἀναμφίβολα ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τὴ βασικότερη κοινωνικὴ ὁμάδα. Ἡ οἰκογένεια ἀσκεῖ ἀποφασιστικὴ ἐπίδραση στὰ πρόσωπα πού τὴν ἀπαρτίζουν. Μέσα σέ αὐτὴν τὰ μέλη της διαμορφώνουν τὴν ταυτότητα καί τὴ συλλογικὴ συνείδησή τους. Βέβαια στὴ σύγχρονη κοινωνία ἡ οἰκογένεια δέν διατηρεῖ τὴν παραδοσιακὴ σπουδαιότητά της στὴ διαμόρφωση τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Παρ' ὅλα ὁμως αὐτὰ ἡ οἰκογένεια δέν παύει νά ἀποτελεῖ τὸν κυριότερο παράγοντα γιὰ τὴ διαμόρφωση τῆς συμπεριφορᾶς τῶν παιδιῶν.

Τὸ παράδειγμα τῶν γονέων

Ὁ χαρακτήρας τῶν παιδιῶν δέν διαμορφώνεται τόσο μέ λόγια καί νοηθεσίες, ὅσο μέ τὴ ζωὴ καί τὸ παράδειγμα τῶν γονέων. Τὰ παιδιά ὡς εὐαίσθητοι δέ-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. θ' 1-38)

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· **Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ,** ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐκ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνέσχησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος, λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ Σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτός ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ ἐναντοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλὸς ἐστίν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα ὅτι, τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτόν, καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητῆς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσῆως ἐσμέν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός·

τούτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέρωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ᾗ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἵωνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρών αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστέω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστέω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

κτες τῆς συμπεριφορᾶς τῶν μεγαλυτέρων ὑφίστανται αὐτόματα τὴν ἐπίδρασή τους. Σὲ αὐτὸ συντελεῖ καὶ ἡ τάση τους νὰ μιμοῦνται τοὺς μεγαλυτέρους καὶ ιδιαίτερα τοὺς γονεῖς τους. Ἡ σχέση αὐτὴ μέ τοὺς γονεῖς εἶναι πιό ἔντονη κατὰ τὴν παιδικὴ ἡλικία καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει καὶ ἀργότερα. Εἰδικότερα ἡ ἀρμονικὴ σχέση τῶν γονέων ἀποτελεῖ τὴν καλλύτερη προϋπόθεση γιὰ τὴν ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν. Ἀντίθετα, ἡ δυσαρμονία στὶς σχέσεις τῶν γονέων ἐπιδρᾷ ἀρνητικὰ σὲ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ τους.

Ὑπακοὴ καὶ κατανόηση

Ἀλλὰ καὶ οἱ γονεῖς ὡς ἄνθρωποι κάνουν ἴλαθν. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὑπενηθιμίζοντας τὴν ἐντολὴ τοῦ Δεκαλόγου παραγγέλλει τὸν σεβασμὸ πρὸς τοὺς γονεῖς. Προτρῒπει ἀκόμη τὰ παιδιά νὰ ὑπακούουν στοὺς γονεῖς τους, ἀλλὰ καὶ τοὺς γονεῖς νὰ μὴ παροργίζουν τὰ παιδιά (Ἐφεσ. 6, 1-4).

Ἡ προτροπὴ αὐτὴ πρέπει νὰ προσεχθεῖ περισσότερο στὴν ἐποχὴ μας. Ὁ τρόπος μέ τὸν ὁποῖο μεγαλιῶνουν τὰ παιδιά εἶναι ιδιαίτερα ἀρνητικὸς γιὰ τὴν ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ τους ὑγεία. Οἱ ποικίλοι ἐρεθισμοὶ καὶ οἱ ἀπεριόριστες προκλησεις, ἡ σύγχρονη διασκέδαση κάθε ποιότητας καὶ ἡ παρέμβαση τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημέρωσης κάνουν τὸ παιδαγωγικὸ ἔργο τῶν γονέων ἐξαιρετικὰ προβληματικὸ.

Μέ τοὺς ὅρους αὐτοῦς ἡ ἔλλειψη διακρίσεως καὶ κατανοήσεως ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν γονέων μπορεῖ νὰ ἔχει σοβαρὲς συνέπειες καὶ νὰ προκαλέσει ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Γι' αὐτὸ ἡ αὐξηση τῆς προσοχῆς ἀλλὰ καὶ τῆς ἀγάπης στό ἔργο τῆς ἀνατροφῆς ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη.

Ἀλληλοσεβασμός

Ἰδιαίτερα οἱ γονεῖς πρέπει νὰ προσέξουν ὅτι τὰ παιδιά δὲν εἶναι ἰδιοκτησία τους. Εἶναι ξεχωριστὰ καὶ ἀνεπανάληπτα πρόσωπα, πού ἔχουν ἰδιαίτερη ἀνάγκη γιὰ φροντίδα. Ἡ συνθησιμένη ἐπιδίωξη τῶν γονέων νὰ ἐκπληρώσουν στὰ πρό-

28 Μαΐου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τό εἰς τόν ἐκ γενετῆς τυφλόν θαῦμα τοῦ Κυρίου καί σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ»,
Εὐτυχούς ἐπισκόπου Μελιτινῆς († α΄ αἰ.), Ἐλικωνίδος μάρτυρος († 244)
μνήμη τῆς Α΄ Οἴκουμ. Συν. ἐν Νικαίᾳ (325).

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ις΄ 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ΄ 1-38.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Ἰουνίου, Ζ΄ Ἀπό τοῦ Πάσχα.

Ἀπόστολος: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ΄ 1-13.

σῶπα τῶν παιδιῶν τους ἐπιθυμίες καί σχέδια πού δέν κατόρθωσαν οἱ ἴδιοι, γίνονται βασανιστική γιά τά παιδιά.

Ἄλλὰ καί ἀπό τήν ἀλλήν πλεურά ἡ καλλιέργεια τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς ἔχει μεγάλη σπουδαιότητα. Στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα ἡ ἀναίδεια χαρακτηριζόταν ὡς ἡ μεγαλύτερη ἀνθρώπινη νόσος. Καί ἀπὸ χριστιανικὴ ἄποψη ἡ ἀναίδεια ἀποτελεῖ δαιμονικὴ ιδιότητα καί προκαλεῖ τὴν ἀμετανοοσία, κατὰ τὸν γέροντα Παῖσιο τὸν Ἁγιορείτη.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γιά τίς συχνότητες ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς πληροφορίες
στό τηλέφωνο 210 - 7298. 222

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΝΕΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Παρακαλοῦμε θερμᾶ, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά συνδράμουν οἰκονομικά στά ἔξοδα λειτουργίας τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, νά ἀποστείλουν τὴ χρηματικὴ τους ἐνίσχυση, ὅσο μικρὴ κι ἂν εἶναι, στὴ διεύθυνση: Ἀποστολικὴ Διακονία, Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα, μέ τὴ σημείωση: γιά τὸ Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο, ἢ νά τὴν καταθέσουν στό λογαριασμὸ 146/546024-74 τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210.7272323.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm